

Τα μπισκότα

Μια νεαρή κυρία περίμενε την πτήση της στην αίθουσα αναμονής ενός μεγάλου αερολιμένα. Επειδή έπρεπε να περιμένει πολλές ώρες, αποφάσισε να αγοράσει ένα βιβλίο για να περάσει η ώρα. Αγόρασε επίσης κι ένα πακέτο μπισκότα. Κάθισε σε μια πολυθρόνα, στην αίθουσα VIP του αερολιμένα, για να διαβάσει με ησυχία. Δίπλα από την πολυθρόνα βάζει τα μπισκότα της, ενώ ένας άνδρας που κάθισε στο διπλανό κάθισμα, άνοιξε το περιοδικό του και άρχισε να διαβάζει.

Όταν πήρε το πρώτο μπισκότο, ο άνδρας πήρε κι αυτός άλλο ένα. Αισθάνθηκε ενοχλημένη αλλά δεν είπε τίποτα. Σκέφτηκε: “Τι νεύρα έχω! Εάν ήμουν σε κατάλληλη διάθεση θα τον χτυπούσα που τόλμησε!”

Για κάθε μπισκότο που έπαιρνε, ο άνδρας έπαιρνε κι αυτός άλλο ένα. Αυτό την εξαγρίωνε αλλά δεν θέλησε να κάνει σκηνή. Όταν έμεινε μόνο ένα μπισκότο, σκέφτηκε: «Ααα... Τι θα κάνει αυτός ο καταχραστής τώρα;” Τότε, ο άνδρας, παίρνει το τελευταίο μπισκότο, το κόβει στη μέση, δίνοντας της το ένα μισό. Ααα! Αυτό ήταν πάρα πολύ. Ήταν πολύ πάρα πολύ θυμωμένη τώρα!

Σε μια στιγμή, πήρε το βιβλίο της, τα πράγματά της και όρμησε στην αίθουσα επιβίβασης. Όταν κάθισε στο κάθισμά της, μέσα στο αεροπλάνο, έψαξε την τσάντα της για να πάρει τα γυαλιά της, και, προς μεγάλη της έκπληξη, το πακέτο με τα μπισκότα της ήταν εκεί, άθικτο, κλειστό! Αισθάνθηκε τόσο ντροπιασμένη!! Συνειδητοποίησε ότι έκανε λάθος... Είχε ξεχάσει ότι τα μπισκότα της δεν τα είχε βγάλει από την τσάντα της.

Ο άνδρας είχε μοιραστεί τα μπισκότα του με αυτήν, χωρίς κανένα συναίσθημα θυμού ή πίκρας. ... ενώ αυτή ήταν πολύ θυμωμένη, σκεπτόμενη ότι μοιραζόταν τα μπισκότα της με αυτόν. Και τώρα δεν υπήρχε καμία πιθανότητα να εξηγήσει... ούτε να ζητήσει συγγνώμη.”

Μηνύματα:

Προκατάληψη: μία από τις πιο συνηθισμένες προκαταλήψεις που έχουμε είναι ότι ο ξένος έρχεται για να μας πάρει κάτι και όχι για να μας δώσει.

Διάλογος: Είναι σημαντικό να μπορούμε να ανοίξουμε γνήσιο διάλογο, με τον οποιονδήποτε άλλο.

Μοίρασμα: Η αποξένωση μας εμποδίζει να μοιραστούμε.